

Pasja wg św. Mateusza

na Niedzielę Palmową Roku A

w charakterze skali hebrajskiej

m.: ks. Wojciech Kalamarz CM

Kraków 2004

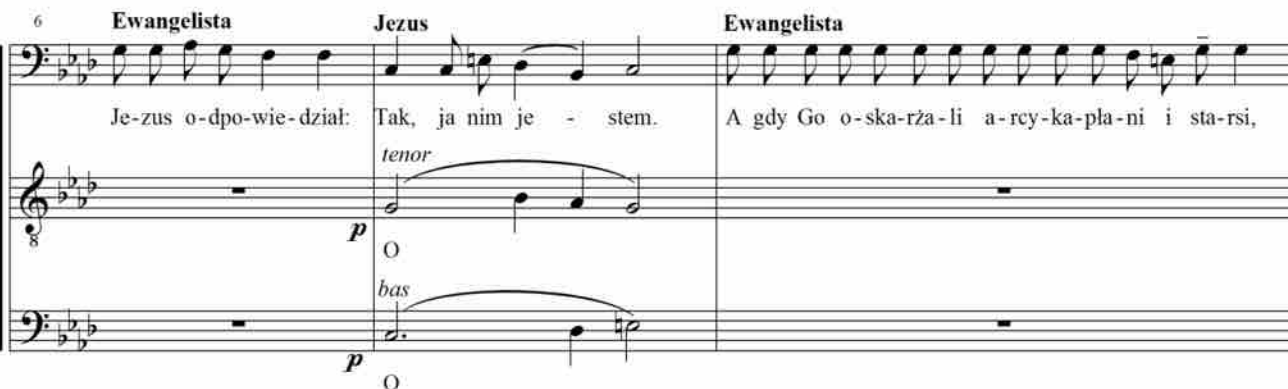
Ewangelista

3

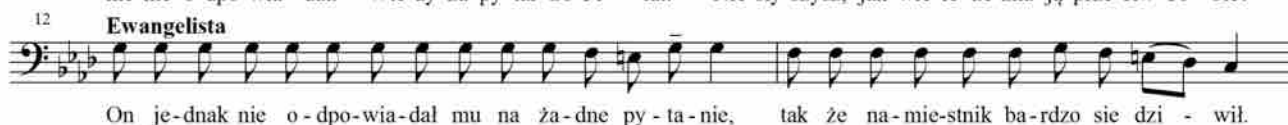
6

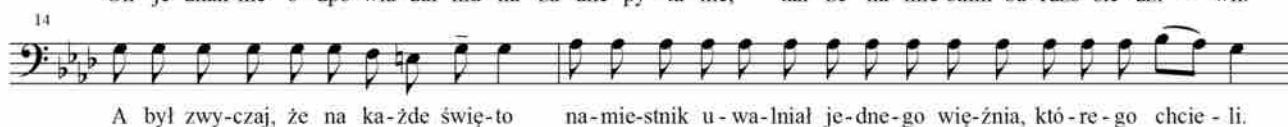
9

12

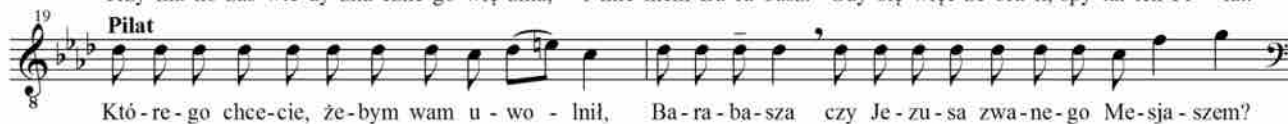
14

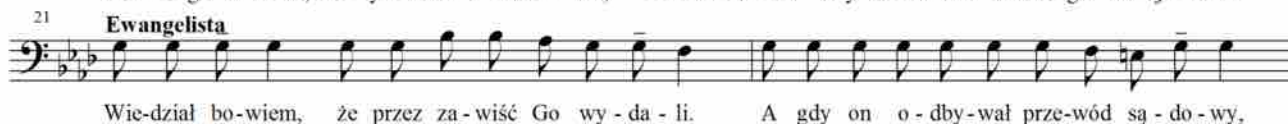
16

19

21

23

25

27

na-mó-wi-li - li - tu - my, że-by pro-si - ly o Ba-ra-ba-sza, a do-ma-ga - ly się śmie-rei Je - zu - sa.

30

Pilat

Py-tał ich na-mie - stnik: Któ-re-go z tych dwóch chce-cie, że-bym wam u-wo - nił? O-dpo-wie-dzie - li:

33

Ewangelista **Pilat**

Rzekł do nich Pi - łat: Cóż więc mam u - czy - nić z Je - zu - sem, Ba - ra - ba - sza.

sopran
f Ba - ra - ba - sza.

alt
f Ba - ra - ba - sza.

tenor
f Ba - ra - ba - sza.

bas
f Ba - ra - ba - sza.

36

Ewangelista
wolniej, osadzając dźwięki *a tempo*

kto - re - go na - zy - wa - ją Me - sja - szem? Za - wo - ła - li wszy - scy: Na krzyż z Nim! Na krzyż z Nim! Na krzyż z Nim! Na krzyż z Nim!

f Na krzyż z Nim!

f Na krzyż z Nim!

f Na krzyż z Nim!

f Na krzyż z Nim!

39

Ewangelista **Pilat** **Ewangelista**

Na-mie-stnik o-dpo-wie - dział: Cóż wła-ści-wie zle-go u-czy - nił? Lecz o - ni je-szcze gło-śniej krzy-cze - li:

42

Ewangelista

Pi - lat wi - dząc, że nic nie o - sią - ga a wzbu - rze - nie ra - czej wzra - sta,

ff Na krzyż z Nim!

ff Na krzyż z Nim!

ff Na krzyż z Nim!

ff Na krzyż z Nim!

45

Pilat

wziął wo - dę i u - mył rę - ce wo - bec tu - mu, mó - wiąc: Nie je - stem wi - nny krwi te - go Spra - wie - dli - we - go.

ff To wa - sza rzecz. A ca - ły lud za - wo - łał:

Ewangelista

f Krew Je - go na nas i na dzie - ci na - sze.

f Krew Je - go na nas i na dzie - ci na - sze.

f Krew Je - go na nas i na dzie - ci na - sze.

f Krew Je - go na nas i na dzie - ci na - sze.

51

Ewangelista

Wó - wczas u - wo - lnił im Ba - ra - ba - sza, a Je - zu - sa ka - zał u - bi - czo - wać i wy - dał na u - krzy - żo - wa - nie.

Wte - dy zo - lnie - rze na - mie - stni - ka za - bra - li Je - zu - sa z so - bą do pre - to - rium i zgro - ma - dzi - li ko - ło Ni - ego ca - łą ko - ho - r tę.

Ro - ze - bra - li Go z szat i na - rzu - ci - li na Nie - go płaszcz szka - rła - tny. U - pló - tli - szy wie - niec z cie - rnia

wło - ży - li Mu na gło - wę, a do pra - wej rę - ki da - li Mu trzeci - nę.

62 Po - tem przy - klę - ka li przed Nim i szy - dzi - li z Nie - go, mó - wiąc:

64 *tanecznie*
mf Wi - - - taj, kró - lu ży - do - - - - wski!
mf Wi - - - taj, kró - lu ży - do - - - - wski!
mf Wi - - - taj, kró - lu ży - do - - - - wski!

66 *Ewangelista*
 Przy tym plu - li na Nie-go, bra-li trzci-nę i bi-li Go po glo - wie. A gdy Go wy-szy-dzi-li,
 69
 72 zdję-li z Nie-go płaszcz, wło-ży-li na Nie-go wła-sne Je-go sza-ty i o-dpro-wa-dzi-li Go na u-krzy-žo-wa - nie.
 75 Wy-cho-dząc spo-tka-li pe-wne-go czło-wie-ka z Cy-re-ny, i-mie-niem Szy - mon. Te-go przy-mu-si-li,
 78 że-by niósł krzyż Je-zu - sa. Gdy przy-szli na mie-jsce zwa-ne Go-lgo-ta, to zna-czy Mie-jsce Cza - szki,
 82 da-li Mu pić wi-no za-pra-wio-ne go - ry - czą. Sko-szto-wał, a - le nie chciał pić.
 84 Gdy Go u-krzy-žo-wa-li, ro-zdzie-li-li mię-dzy sie-bie Je-go sza-ty, rzu-ca-jąc o nie lo - sy.
 86 I sie-dząc, tam Go pi-lno-wa-li. A nad gło-wą Je-go u-mie-ści-li na-pis z po-da-niem Je-go wi - ny:
 87 To jest Je - zus, król ży - do - - - wski.
 89 Wte-dy też u-krzy-žo-wa-no z Nim dwóch zło-czy-ńców, je-dne-go po pra-wej, dru-gie-go po le-wej stro - nie.
 Ci zaś, któ - rzy prze-cho-dzi - li o - bok, prze-kli-na - li Go i po-trzą-sa - li gło-wa-mi mó - wiąc:

91 *sztyderczo*

mf Ty, któ - ry bu - rzysz przy - by - tek i w trzech dniach go o - dbu-do-wu - jesz,

mf Ty, któ - ry bu - rzysz przy - by - tek i w trzech dniach go o - dbu-do-wu - jesz,

mf Ty, któ - ry bu - rzysz przy - by - tek i w trzech dniach go o - dbu-do-wu - jesz,

mf Ty, któ - ry bu - rzysz przy - by - tek i w trzech dniach go o - dbu-do-wu - jesz,

95

wy - baw sam sie - bie; je - śli je - steś Sy - nem Bo - żym, zejdz z krzy - ża.

wy - baw sam sie - bie; je - śli je - steś Sy - nem Bo - żym, zejdz z krzy - ża.

wy - baw sam sie - bie; je - steś Sy - nem Bo - żym, zejdz z krzy - ża.

wy - baw sam sie - bie; je - śli je - steś Sy - nem Bo - żym, zejdz z krzy - ża.

solo *tutti* *subito* *ff*

100 **Ewangelista**

Po - do - bnie a - rcy - ka - pla - ni z u - czony - mi w Pi - śmie i sta - rszy - mi, szy - dząc, po - wta - rza - li:

102 *ironicznie*

mf I - nnych wy - ba - wiał, sie - bie nie mo - że wy - ba - wić. Jest kró - lem I - zra - e - la:

mf I - nnych wy - ba - wiał, sie - bie nie mo - że wy - ba - wić. Jest kró - lem I - zra - e - la:

mf I - nnych wy - ba - wiał, sie - bie nie mo - że wy - ba - wić. Jest kró - lem I - zra - e - la:

mf I - nnych wy - ba - wiał, sie - bie nie mo - że wy - ba - wić. Jest kró - lem I - zra - e - la:

f

*wolniej, osadzając dźwięki
ironicznie słodko*

105

nie - chże te - raz ze - jdzie z krzy - ża, a u - wie - rzy - my w Nie - go. Za - u - fał Bo - gu:

nie - chże te - raz ze - jdzie z krzy - ża, a u - wie - rzy - my w Nie - go. Za - u - fał Bo - gu:

8 nie - chże te - raz ze - jdzie z krzy - ża, a u - wie - rzy - my w Nie - go. Za - u - fał Bo - gu:

nie - chże te - raz ze - jdzie z krzy - ża, a u - wie - rzy - my w Nie - go. Za - u - fał Bo - gu:

a tempo

108

nie-chże Go te-raz wy-ba - wi, je-śli Go mi - lu - je. Prze-cież po-wie-dział: Je-stem Sy-nem Bo-żym.

nie-chże Go te-raz wy-ba - wi, je-śli Go mi - lu - je. Prze-cież po-wie-dział: Je-stem Sy-nem Bo-żym.

8 nie-chże Go te-raz wy-ba - wi, je-śli Go mi - lu - je. Prze-cież po-wie-dział: Je-stem Sy-nem Bo-żym.

nie-chże Go te-raz wy-ba - wi, je-śli Go mi - lu - je. Prze-cież po-wie-dział: Je-stem Sy-nem Bo-żym.

112 **Ewangelista**

Tak sa-mo lży-li Go i zło-czy-ńcy, któ-ry by-li z Nim u-krzy-żo-wa-ni. Od go-dzi-ny szó-stej mrok o-ga-rnął ca-lą zie-mię

115

aż do go-dzi-ny dzie-wią-tej. O - ko - lo go-dzi-ny dzie-wią-tej Je-zus za-wo-łał do-no-śnym gło - sem:

118 **Jezus**

f E - li, E - li, *f* le - ma sa - ba - chtha - ni? *pp*

p E - li, *sopran* O *mf* E - li, O *pp*

alt O *p* *mf* E - li, O *pp*

tenor E - li, O *pp*

E - li, O *pp*

123 **Ewangelista**

To zna-czy: Bo-że mój, Bo-że mój, cze-muś mnie o-pu-ścił? Sły-sząc to, nie-któ-rzy ze sto-ją-cych tam mó-wi - li:

126

mf On E - - - lia - - - sza wo - - - - - ła.

mf On E - - - lia - - - sza wo - - - - - ła.

mf On E - - - lia - - - sza wo - - - - - ła.

mf On E - - - lia - - - sza wo - - - - - ła.

128 **Ewangelista**

Za-raz też jeden z nich po-bie-gł i wzię-wszy gą-bkę, na-peł-nił ją o-czem, wło-żył na trze-ci-nę i da-wał Mu pić. Lec-z i-nni mó-wi - li:

133

f Po - cze - kaj! Zo - ba - czy - my, czy przy-jdzie E - liasz, a - by Go wy - ba - wić.

mp

f Po - cze - kaj! Zo - ba - czy - my, czy przy-jdzie E - liasz, a - by Go wy - ba - wić.

mp

f Po - cze - kaj! Zo - ba - czy - my, czy przy-jdzie E - liasz, a - by Go wy - ba - wić.

mp

f Po - cze - kaj! Zo - ba - czy - my, czy przy-jdzie E - liasz, a - by Go wy - ba - wić.

136 **Ewangelista** *zwalniając* *wszyscy kłękają i przez chwilę zachowują milczenie*

f A Je - zus raz je-szcze za-wo-łał do-no-śnym gło-sem i wy - zio - nął du - cha.

140

A o-to za-sło-na przy-by-tku ro-zda-ła się na dwo-je z gó-ry na dół; zie-mia za-drża-ła i ska-ły za-czę-ły pę - kać.

142

Gro-by się o-two-rzy-ły i wi-ele ciał świę-tych, któ-ry u-ma-rli, po-wsta - ło. I wy-sze-dłszy z gro-bów

145

po Je - go zma-rtwy-chwsta-niu, we-szli do Mia-sta Świę-te - go i u - ka - za - li się wie - lu.

148

Se - tnik zaś i je - go lu - dzie, któ - rzy o - dby - wa - li straż przy Je - zu - sie,

150

wi-dząc trzę - sie - nie zie - mi i to, co się dzia - ło, złą - kli się ba-rdzo i mó - wi - li:

152 *z pobożnością* *zwalniając*

mf Pra - wdzi - wie, ten był Sy - nem Bo - żym.

mf Pra - wdzi - wie, Sy - nem Bo - - - żym.

mf Pra - wdzi - wie, ten był Sy - nem Bo - żym. Bo - - - żym.

mf Pra - wdzi - wie, Sy - - - nem Bo - żym.